

Сайтът Държавна сигурност.com продължава да попълва своята електронна библиотека, като започва всяка неделя да представя по една книга, свързана с комунистическото минало. Тази неделя отделяме внимание на книгата на [Петър Семерджиев](#) „Истината за Георги Димитров“.

Определено мога да кажа, че „Истината за Георги Димитров“ на Петър Семерджиев достига късно до българските читатели. Причините за това са две. Първата е невъзможността неговите книги, написани в емиграция, сред които и тази посветена на личността на Георги Димитров, да бъдат разпространявани в НРБ до 1989 г.

И втората причина е забравата, на която е обречен Петър Семерджиев след промените в България и изолацията, в която той продължи да живее в Израел. Дотогава Семерджиев предпочита някои от неговите ръкописи да бъдат издавани от приятеля му емигрант Иван Гаджев и по обясними причини тези книги останаха ограничени до по-широката българска аудитория.

Едва след смъртта на Петър Семерджиев през май 2008 г. голямо издателство като „Сиела“ издаде неговите [„Спомени“](#), а след това и „Истината за Георги Димитров“. Разбира се, основна заслуга за появяването на тези две книги има съпругата на Семерджиев проф. Ема Герон (също покойница), която до февруари 2011 г. продължава да събира и обработва ръкописите на съпруга си с помощта на близката на семейството проф. Юлия Мутафова – Заберска.

Въпреки че хората в България, които се интересуват от комунистическото минало, могат да се докоснат до написаното от Петър Семерджиев за Георги Димитров с около 45 години закъснение, без съмнение те ще открият много ценен източник за личността на един от провъзгласените от комунистическата пропаганда „вождове и учители” на БКП и комунистическото движение. :

Темата за истинската фигура и роля на Димитров в БКП и Коминтерна са първото голямо разкритие, което Петър Семерджиев прави, след като през 1973 г. заедно със съпругата си проф. Ема Герон успява да напусне комунистическа България и да се установи в Израел. През 1976 г. той разказва важни факти за Димитров, които събира в брошурата „Георги Димитров – мит и действителност”. Радио „Свободна Европа” дава гласност на написаното, като излъчва интервюта с автора. Оттогава датират и опитите на Първо главно управление (ПГУ) на Държавна сигурност да се добере политическия емигрант и да го ликвидира. В разработката на ПГУ срещу Семерджиев от този период дебело е подчертано, че един от основните мотиви е „хуленето” и разпространяването на „лъжи” за личността на Георги Димитров по „вражеската” радиостанция.

Тук трябва да отбележа, че написаното от Петър Семерджиев има особена стойност, тъй като той го разказва като очевидец. Присъствието му в партията, събитията в които участва и на които става свидетел от 30-те и 40-те години на XX век в България, личните му срещи с Димитров, дават необходимата достоверност и автентичен заряд на написаното от Семерджиев. Като добавим, че той е един от малкото бивши партийни членове, заемали ръководни постове, които се осмеляват да изнасят скривани факти от кухнята на компартията, книгите на Семерджиев са изключително ценни в осветляването на неудобни факти от историята на БКП и нейните лидери.

В „Истината за Георги Димитров” Семерджиев отделя внимание на най-важните моменти от живота на Георги Димитров: присъствието му в средите на тесните социалисти, влиянието на Васил Коларов върху него и действията му при Септемврийското въстание през 1923 г. и последвалото им бягство от страната; ролята на Димитров в събитията от 1925 г. и атентата в църквата „Света Неделя”; емигрантството му, Лайпцигският процес, участието му в Комунистическия интернационал и подчинението му на Сталин; репресиите в Съветският съюз срещу българските емигранти комунисти; идеята за единен фронт в България по време на Втората световна война; завръщането му в България, борбата срещу политическата опозиция и унищожаване на многопартийната система; ролята на Димитров за превръщането на България в съветски сателит; идеята за Балканска федерация и Македонския въпрос.

Онова, което ми се струва ценно е, че още в началото Семерджиев много точно изяснява разликата между фигурата на Димитър Благоев и опитите на комунистическата пропаганда да определи Георги Димитров като негов „боен съратник и приемник“. В основата на тази изкуствена „приемственост“ стои необходимостта на партията в един по-късен етап да придаде по-голяма значимост на Димитров, използвайки авторитета на Благоев. Затова Семерджиев посочва истинския учител на Димитров – Васил Коларов. Семерджиев заключава:

„Всичко написано за живота, личността и делата на Георги Димитров от неговите апологети, всичко онова, което може да се каже за него след разбор на действителните факти от биографията му, като че ли най-добре е обобщено в характеристиката, която му е направил неговият собствен учител и съратник Васил Коларов: "Георги Димитров е от старата фаланга, възпитана в духа на ленинизма и закалена под непосредственото ръководство на Сталин". Той има основание да пише така за Димитров, защото познава неговата вярност към съветската политика – към всичко, което става в Съветския съюз. Тази му вярност е безгранична и в нейното име той поднася в жертва и националните интереси на българския народ”.

Петър Семерджиев, „Истината за Георги Димитров“, изд. „Сиела“, 2011 г., 339 страници.